

Lisää Gal. 6:stä?

<http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Gal/06EK.htm>

Arvoisa Sisärengaslainen,

Kirjeen viimeisessä luvussa Paavali antaa vielä galatalaisille kehotuksia kristilliseen elämään ja palaa lyhyesti kirjeen pääaiheeseen.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Veljet, jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen. Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain. Joka luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, pettää itseään. Kukin tutkikoon vain omia tekojaan. Silloin hän voi ylpeillä vain siitä, mitä hän itse on, vertaamatta itseään toiseen. Jokaisen on kannettava oma kuormansa. (Gal. 6:1-5)

Seurakunnassa kristittyjen tehtävä on tukea toinen toistaan ja rohkaista taivaan tiellä. Välillä tarvitaan ojentamista ja nuhtelua, välillä taas lohduttamista ja toisen taakkojen kantamista. Aina on muistettava se, että

kristittyinä olemme kaikki samalla viivalla, eikä toinen voi nousta toisen yläpuolelle ja kuvitella olevansa toista parempi. Jos tänään lankeaa toinen niin huomenna ehkä minä.

Se, jolle Jumalan sanaa opetetaan, antakoon opettajalleen kaikkea hyvää. Älkää pettäkö itseänne! Jumala ei salli itseään pilkattavan. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän. Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin. (Gal. 6:6-10)

Vaikka emme ole lain alla vaan pelastumme yksin armosta, se ei tee tyhjäksi sitä, että meidän on tehtävä hyvää. Teoillamme on joka tapauksessa aina seuraukset jo tässä ajassa, ja laajemmin ajatellen ajallisella elämällä on iankaikkiset seuraukset. Itsekkyyden peltoon kylväminen tarkoittaa

itseensä luottamista ja itsensä korottamista. Hengen peltoon kylväminen taas uskossa ja Jumalan Hengen johdatuksessa elämistä Rakkauten ja rakkauten tekojen tulee kohdistua kaikkiin ihmisiin, vaihamiehiinkin (Matt. 5:44);, mutta ennen kaikkea toisiin uskoviin.

Katsokaa, miten suurin kirjaimin minä nyt omakätisesti kirjoitan teille! Ne, jotka tahtovat saavuttaa arvonantoa ihmisten keskuudessa, yrittävät pakottaa teidät ympärileikkaukseen vain siksi, ettei heitä vainottaisi Kristuksen ristin tähden. Eiväthän ympärileikkauksen kannattajat itsekään noudata lakia, vaan he tahtovat saada teidät ympärileikatuiksi voidakseen kerskailla siitä, mitä teille on tehty. (Gal. 6:11-13)

Paavali palaa vielä galatalaisten perusongelmaan. Hän näkee ympärileikkauksen vaatimuksen taustalla ristin häpeän välttämisen ja omasta itsestään

kerskaamisen – siis juuri sellaisen itsekkyyden peltoon kylvämisen, josta hän edellä on varoittanut.

Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ristiksestä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle. On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi. Tulkoon rauha ja laupeus niiden osaksi, jotka vaeltavat tämän ohjeen mukaan, koko Jumalan Israelin osaksi! (Gal. 6:14-16)

Se, mikä ihmisten mielissä on hävettävää, onkin Paavalille suurimman kerskauksen aihe – nimittäin Jeesuksen risti. Maailman silmissä se on hulluutta, mutta Jumala on kätkenyt siihen viisautensa ja pelastuksen. Siksi Paavali haluaa julistaa ennen kaikkea

ristiinnaulittua Kristusta, ja kaikki, mikä hämärtää Jeesuksen ristin, on hylättävä. Siksi hän hyökkää niin vahvasti sellaista julistusta vastaan, jossa vaaditaan pelastumiseen jotain muuta kuin usko ristiinnaulittuun.

Älköön kukaan enää tämän jälkeen tuottako minulle vaivaa. Onhan minulla Jeesuksen arvet ruumiissani. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne, veljet. Amen. (Gal. 6:17-18)

Paavali on joutunut sydämessään kärsimään, kun on kuullut galatalaisten, omien hengellisten lastensa, joutuneen pois armon tieltä. Sellaista Paavali ei halua enää joutua

kokemaan. Jeesuksen arvet viitannevat niihin haavoihin ja arpiin, joita Paavali on saanut, kun hän on joutunut kärsimään vainoa Kristuksen ristin tähden.

Pähkäiltävää:

Mikä tänä päivänä voisi vastata ympärileikkauksen vaatimusta?

Opetus: Ville Auvinen